



Götaträngaren

E35

MEDLEMSBLAD FÖR KUNGL. GÖTA TRÄNGKÅRS KAMRATFÖRENING • REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE: KAPTEN GÖSTA ALM

KAMRATER!

Då jag den 1. juni detta år återvände till Kungl Göta trängkår, nu såsom chef, är det mig kärt att på detta sätt få hälsa Kamratföreningens samtliga medlemmar. Först är det mig angeläget att säga Eder alla, att det var en stor glädje som bereddes mig, då jag blev utnämnd till chef för T 2. Under en lång tid av år har jag tjänstgjort och varit stamplacerad vid denna kår. De lyckligaste åren har jag tillbringat här. Jag har lärt känna de olika befälskårerna och många åldersklasser värnpliktiga under alla dessa år. Jag har lärt mig uppskatta kårens personal i avseende på plikttröhet, arbetsvilja och kunighet. Andan inom kåren har under alla dessa tider varit god. Sammanhållning och kamratskap har präglat såväl livet inom kåren som inom Kamratföreningen.

Den tid, i vilken vi nu leva har icke infriat de förhoppningar man hade anledning ställa, den dag i maj för tre år sedan, då det senaste världskriget avblästes. Ännu har icke detta förhärjande krigs stormar lagt sig. Alltjämt råder oro i världen. Den ärliga fredssträvan, som borde behärska alla människor och alla folk, finnes nog hos många, men människorna, folken, äro rädda för varandra. En urladdning kan komma att ske.



Svenska folket — och vi krigsmän i synnerhet — måste med allvar följa utvecklingen och därvid icke försumma vår oavvisliga plikt att bereda oss att försvara vår självständighet och frihet — krigsmannaerinsans maning om att väl bereda oss för krigets väro. Detta kräver av oss en ärlig strävan och vilja att göra vårt bästa för att tillgodogöra oss all utbildning, såväl befälsutbildningen som utbildningen till fältsoldat. De kamrater, som redan lämnat värnpliktsåldern, kunna stödja och stärka vårt försvar, så att vi i ord och handling visa att Sverige vill och kan försvara sig.

Det lojala ansvarskännande och pliktuppfyllda arbetet måste vara vår strävan. En fast sammanhållning olika samhällsgrupper emellan är ett livsvillkor för vårt land.

Vår kamratförening kan i mycket bidra till förverkligandet av vår strävan. Genom att så många som möjligt ansluter sig till föreningen och stöder dess verksamhet skapas förutsättningar för dess fortbestånd. Föreningens främsta uppgift är just att närma nuvarande och före detta Göta trängare till varandra i kamratlig samvaro samt att stärka kärleken till kåren, hembygden och fosterlandet.

Jag uttrycker den förhoppningen att vår förening måtte till medlemsantalet utökas och att den måtte kunna fylla sin behjärtansvärda uppgift. Dessutom hoppas jag att vi inom föreningen då och då skola få tillfälle att så många som möjligt komma tillsammans i kamratlig och gemytlig samvaro. Jag uttrycker min glädje över att Göteborgsföreningen alltjämt fortlever och bevarar samhörigheten med såväl moderföreningen som kåren. Jag tackar än en gång Göteborgsföreningen för den vänliga välkomsthälsning jag erhöi vid min ankomst till kåren.

Med dessa ord hälsar jag alla inom Kamratföreningen under förhoppning om att trots alla mörka moln, vi ändå skola gå en ljusare framtid tillmötes. Om så ej skulle ske, är det min fasta övertygelse att varje före detta och nuvarande Götaträngare med frimodighet och offerglädje skall göra sin plikt mot sin gamla kår, Konungen och Fäderneslandet.

STEN CAMITZ

Från redaktionen

Den 1. september 1935, i samband med trängtruppernas 50-årsjubileum, bildades Kungl Göta trängkårs kamratförening. Vid det högtidliga tillfället var icke mindre än 600 personer närvarande. Av dessa 600 antecknade sig 196 såsom medlemmar i föreningen. Medlemsantalet har under de gångna åren växlat. Högsta antalet har varit omkring 400. Just nu har föreningen omkring 300 medlemmar, vilket antal tyvärr är alldeles för litet i betraktande av det stora antal personer, som under årens lopp tjänstgjort vid kåren.

Enligt det beslut som fattades vid föreningens bildande, skulle medlemsbladet Götaträngaren utkomma varje kvartal och distribueras under mars, juni, september och december månader. Tyvärr gick icke det beslutet att genomföra, trots sannolikt aktningsvärda försök från redaktionskommitténs sida. Första året, 1936, utkom tre nummer. 1937 två nummer. Sedan blev det ett uppehåll till mars 1940 då ett nummer utkom. Under beredskapsåren upphörde medlemsbladet helt. 1946 gjordes ett nytt försök att väcka bladet till liv. Man tänkte sig att utge två nummer årligen, i april och oktober. Tyvärr blev det bara ett nummer och det utkom i juli 1946.

Vid kamratföreningens senaste sammanträde i december föregående år beslöts att Götaträngaren om möjligt skulle utgivas med ett nummer varje år. Här föreligger nu resultatet av detta beslut. Att det finnes mycket att anmärka på detta resultat är redaktionen fullt medveten om, men dels är det redaktionens förstlingsverk och dels har numret tillkommit under den tid då semesterarna lagt hinder i vägen för ett flitigt medarbetande.

Redaktionen är fast förvissad om att kamratföreningens livaktighet och bestånd är i icke oväsentlig grad beroende av medlemsbladet, vars uppgift främst måste vara att knyta

och bibehålla kontakten mellan föreningens medlemmar inbördes samt mellan medlemmarna och kåren. Utan medlemsbladet är denna kontakt svår för att inte säga omöjlig att uppnå. Redaktionens strävan är därför att även i fortsättningen göra allt för att medlemsbladet skall kunna utkomma icke om möjligt utan minst en gång årligen. Men, och här kommer det väsentliga i medlemsbladets vara eller icke vara, för att så skall kunna ske, är det två villkor, som måste uppfyllas av föreningens medlemmar. För det första måste föreningens ekonomi säkerställas och för det andra måste bidrag till medlemsbladet insändas till redaktionen.

Det första villkoret uppfylles enklast genom att föreningens medlemmar inbetala årsavgiften, föreningens för närvarande enda möjliga inkomstkälla och första förutsättning för att Götaträngaren skall kunna utgivas. I detta sammanhang uppmanas kamraterna att söka värva nya betalande medlemmar.

Det andra villkoret torde icke heller vara så svårt att uppfylla. Redaktionen mottager med största tacksamhet och glädje även de minsta bidrag i form av artiklar, historier och annat som kan förgylla medlemsbladet. Den falska blygsamheten måste bort och papper och penna plockas fram. Skriv om vad som helst som Ni tror kan intressera kamraterna, och insänd resultatet till Redaktionen av Götaträngaren, T 2, Skövde. Redaktionen är också mycket tacksam för råd och anvisningar beträffande medlemsbladets innehåll och utstyrsel.

Uppfyller föreningens medlemmar de angivna villkoren, torde det äntligen bli möjligt att göra Götaträngaren till vad den bör vara, nämligen ett regelbundet utkommande medlemsblad med ett intressant och orienterande innehåll, en verklig länk medlemmarna och kåren emellan. Utan Götaträngaren ingen verklig kamratförening.

**INBETALA ÅRSAVGIFTEN
POSTGIRO 95882**

GÖTATRÄNGARE

Under Din tjänstgöring vid Kungl Göta trängkår kommer Du säkerligen att vinna många och goda vänner bland Dina rekrytkamrater. Det måste vara ett önskemål för Dig att även efter första tjänstgöringens slut bibehålla kontakten med Dina nyförvärvade vänner och ytterligare odla det goda kamratskapet. Om Du blir medlem i Göta trängkårs kamratförening i Skövde eller Göteborg har Du en säker möjlighet att ytterligare stärka de vänskapsband Du knutit under Din tjänstgöring vid kåren. Dessutom kommer Du att träffa Götaträngare ur alla åldersklasser och att få många trevliga stunder bland goda kamrater. Medlemsbladet, Götaträngaren, får Du också och Du har därigenom möjlighet att följa med vad som händer och sker vid T 2.

Anmälan om inträde i föreningen göres till föreningens sekreterare, fanjunkare P. Bäck, Personaldetaljen, T 2, eller till Folke Östlund, 3:dje Långgatan 32, Göteborg.

Anmäl omgående Ditt inträde i Kamratföreningen och inbetala årsavgiften, som endast belöper sig till en krona.

ÅRSAVGIFTEN för innevarande år (juli 1948—juni 1949) inbetalas bekvämast på postgirokonto 95882. Avgiften bör vara inbetald före den 1. dec.

Kvitto å inbetald årsavgift kommer genom kassörens försorg att tillställas medlemmarna.

**GYNNA DENNA TIDNINGS
ANNONSÖRER**

Kameraägare

Härmed väddar redaktionen till alla kameraägare, som fotograferar under sin tjänstgöring här vid kåren och som lyckas taga ett bra foto, att komma upp till redaktören och visa det samt berätta i vilket sammanhang det togs. Det kommer att bli ett värdefullt och efterlängtat bidrag till nästa nummer av Götaträngaren. Det kan också hända att det kan bli en liten hacka för besväret.

NÅGOT FRÅN SKANDINAVISKA SOLDATMÖTET I OSLO 24-28 JUNI 1948

Midsommardagen 1948 samlades i Oslo representanter för svenska och danska militära kamratföreningar för att som Norges försvarsförbunds gäster under några dagar bese Oslo med omgivning samt dryfta för det militära föreningslivet gemensamma problem. Ett liknande möte hade 1946 hållits i Köpenhamn. Erfarenheterna från detta voro tydligen goda, eftersom mötestanken fortlevde och nu i år tog fast form i detta Osломöte. Från Sverige kommo 50 deltagare, representerande 27 kamratföreningar. Ledare för den svenska truppen var överste T. Winberg, Södra Skåningarnas Kamratförening. De danska soldatföreningarna hade också 50-talet deltagare.

För värdskapet i Oslo svarade Norges soldatförbund. Detta, liksom även Danska Soldaterföreningens Landsråd, är en topporganisation, i vilken de olika vapenslagens kamratföreningar ingå.

Den norska gästfriheten var storartad, men nog märktes det i många avseenden, att hela landet genomgått svåra år. Norrmännen ha arbetat hårt för att utplåna de värsta yttre spåren från ockupationen. Fortfarande ses här och där i Oslo märken efter bombraiderna. En del hus totalrivna, andra ganska såriga av kulor och granatsplitter. Det världsberömda V-tecknet lyser alltjämt från husgavlar, fönsternischer och dörrposter. Man kan gott förstå den irritation, som dessa ständigt uppdykande segertecken skulle utöva på ockupationsmaktens höga herrar. Att dessa tidigare "gäster" lagt beslag på det mesta och bästa ifråga om böddutrustning och annan rekvisita blev ganska klart för oss, då vi kommo till Vestheim privatskole, där utlämningarna bodde under mötet.

Med flygande fanor och klingande spel marscherade samtliga deltagare på midsommardagens eftermiddag till Nasjonalparken, där den officiella öppningsceremonin ägde rum. En norsk militärmusikkår svarade för klämmiga marscher, och tack vare musiken och det storartade färgspel, som de medförda föreningsfanorna åstadkom, blev uppmarschen en både hör- och synbar omväxling för det

flanerande Oslo. För Norges soldatförbund talade dess president, disp. Chr. Solheim, för norska armén försvarsstabschefen generalmajor Ole Berg samt för Oslo stad borgmästare N. Stokke. Alla välkomstalen vimplade av superlativer om kamratföreningarnas betydelse i det nordiska samarbetet och den heder, som vi med vår närvaro gjorde Norge i allmänhet och Oslo i synnerhet. Omedelbar kvittens för artigheterna gavs för danskarna av direktör J. Serlev och för svenskarna av överste T. Winberg. Så småningom blev det afton på första dagen, vars återstående del upptogs av vad i programmet be-tecknades med "kamratslig samvær".

Sedan vi följande dag besett den mäktiga Vigelandanläggningen i Foognerparken och beundrat utsikten över Oslofjorden från skidbacken vid Holmenkollen samlades vi på kvällen i Oslo militära samfunns lokaler, belägna på Akershus fästningsområde. Enligt programmet skulle här avnjutas en enkel middag, som emellertid, både vad mat, dryck och talens mångfald beträffar, förvandlades till en festmåltid. Efter denna s k enkla middag skulle diskussion äga rum. Det var för kamratföreningarna gemensamma problem som skulle ventileras. Härvid kom frågan om en för de svenska förningarna gemensam organisation på tal. Som vanligt vid diskussioner kunde konstateras, att många talare njuta av att höra sin egen röst och att de därtill ha svårt att hålla sig till ämnet. Sent omsider enades de svenska deltagarna om att utse överstarna T. Winberg, Södra Skåningarna, och Allan Cyrus, Vaxholms Kustartilleriregemente till kontaktpmän för att med de olika kamratföreningarna söka åstadkomma något slags gemensam överhöghet.

I den följande diskussionen, som gällde åtgärder för att stärka samhörigheten mellan nordiska soldatföreningar, framkom mer eller mindre tydligt, att Soldatföreningarna borde arbeta för att åstadkomma ett nordiskt försvarsförbund. Både norska och danska talare gjorde sig i många, långa och delvis vältaliga anföranden till tolkar för denna tanke.

Kamratföreningarna borde, hette det, arbeta för detta mål. Genom sina medlemmar representerade de en stor del av folket och kunde så småningom påverka de styrande i här antydd riktning. En talare — svensk — förrirrade sig i hettan ut i storpolitiska spekulationer om öst- och västblock. Att han ej omedelbart blev uträknad berodde ej på hans märkliga förkunnelse utan fastmer därpå, att diskussionsledaren, ing. Sigr. Sörum, var utrustad med en ängels tålmod. Överste Winberg, som genom sina kortfattade, sakliga och elegant utformade inlägg dokumenterade sig som mötets bästa talare, betonade i ett uppmärksammt anförande, att kamratföreningarna ej hade de storpolitiska frågorna på sitt program. Istället borde de arbeta på att stärka och bibehålla försvarsviljan. Kunde föreningarna dessutom bidra till att folken i Norden i allvarliga lägen uppträdde enigt och beslutsamt, vore detta en fredsfaktor av stor betydelse. — Så övergick ordväxlingen till försvarsviljan, för vilken många talade. Både från danskt och norskt håll framhölls med ovedersäglig skärpa, att händelserna i april 1940 aldrig skulle få upprepas. Kort och gott kan diskussionen sammanfattas i den av flera uttalade önskan, att vi i Norden alltid skulle vara beredda att strida för fred, frihet och människorätt.

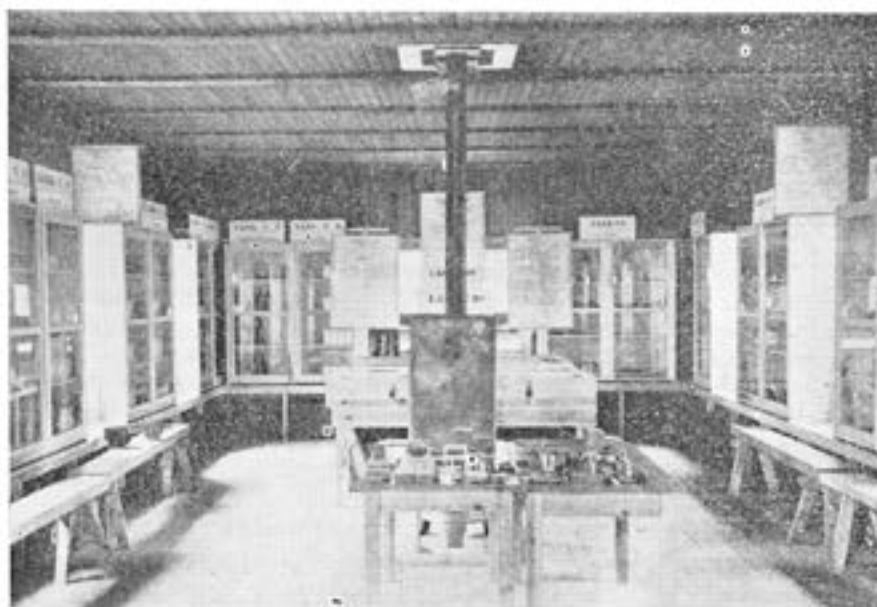
Följande dags stora tilldragelser blevo paraden för kronprins Olaf på Akershus fästning, besöket på den gamla övningsplatsen Hvalsmoen samt den bankett, som Oslo stad gav på Frimurarlogen för samtliga mötesdeltagare och andra inbjudna, inalles 600 st. Att här i detalj redogöra för denna dags händelser skulle upptaga alltför stort utrymme. Jag vill därför sluta denna skildring med uttalandet, att möten mellan de nordiska soldatororganisationerna helt säkert ha mycket stor betydelse för förståelse folken emellan. Den gemensamma samvaron kan överbygga eventuella klyftor och på verksamt sätt bidra till att stärka känslan av samhörighet mellan de nordiska folken.

G. FRIDÉN.

Kårens sjukvårdslektionssalar

För trettio år sedan bestod kåren av tre kompanier, två trängkompanier och ett sjukvårdskompani. Trängkompanierna dominerade under det att sjukvårdskompaniet förde en mera undanskymd tillvaro. Genom motorismens genombrott har emellertid hästarna alltmer trängts ut av motorfordonen. Detta har även medfört, att särskild uppmärksamhet nu måste ägnas åt utbildning av personal, som i krig skall upprätta särskilda förband för underhåll av motorfordonsparken. Truppslagets sjukvårdsuppgifter i såväl krig som fred ha mångdubblats. Freds sjukvårdskompaniernas antal är nu i regel fyra. Truppslaget har sålunda genomgått en omgestaltning på tre årtionden, som medfört att av de värnpliktiga utbildas nu det största antalet till sjukvårdstjänst, som nummer 2 i ordningen beträffande antalet kommer värnpliktiga i biltjänst. Då motorfordonsmateriel och sjukvårdsmateriel ständigt utvecklas har stora krav ställts på tillgång av lämplig utbildningsmateriel. För några år sedan ordnades en utomordentligt instruktiv lektionssal för motormateriel. En artikel härom var införd i denna tidning.

Utbildningen i sjukvårdsmateriel-tjänst har varit ett svårlost problem under de senaste tio åren. Dessförinnan var materiel enklare och av betydligt mindre omfattning, varför inlärandet var relativt lätt. Från 1937, då verkningarna av sjukvårdsmaterielens modernisering blevo kända vid förbanden, har de stått klart, att rationellare utbildningsmöjligheter måste skapas i denna tjänstegren. Önskemålen ha varit, att få all sjuk-



vårdsmateriel överskådligt ordnad och tillgänglig på sådant sätt att en tidsödande ut- och inlämningsprocedur för varje lektion ej skulle erfordras.

Sedan två baracker i början av 1947 ställts till förfogande från försvarets sjukvårdsförvaltning ha dessa inretts såsom sjukvårdsmateriellektionssalar. En sal i dessa har ordnats såsom lektionsrum i ämnet förbinderitjänst. I övrigt är utrymmet disponerat för sjukvårdsmateriel. Barackerna äro 30x6 meter. Principen vid materielns ordnande har varit, att i skåp eller monter förvara materiel för en låda, väska e. dyl. Det tomma emballaget (lådan etc) är placerad i närheten, varigenom övning i materielens packning kan ske. I en sal finnes materiel för infanteriets, ka-

valleriets och artilleriets sjukvårdspersonal och sjukvårdstross, en sal inrymmer materiel för sjukbärrkompani, en sal är upptagen av materiel för sjukvårds-, sjukhus- och etappsjukhuskompanier. Skåpen äro försedda med glasdörrar, varför studium kan ske utan att materiel behöver uttagas. Namnlappar ha anbringats på materiel, där så ansetts erforderligt.

I lektionssalarna tjänstgör en förrådsarbetare, som vid behov lämnar ut nycklar till skåpen. Kvittens av materiel förekommer icke vid lektionerna. Genom att materiel är överskådligt upplagd och sedan övningsavdelningarna nu lämnar materiel vid lektionens slut i samma skick och på samma platser som vid lektionens början, kan den tjänstgörande förrådsarbetaren snabbt konstatera att allt är i ordning. För dem, som erhållit utbildning vid sjukvårdsförband, är det känt, att sjukvårdsmateriel består av olika enheter. I varje enhet ingår vissa lådor, kistor, säckar och tält m m. Miniaturmodeller av dessa lådor o s v har tillverkats och ordnats enhetsvis. Dessa miniaturer äro tillverkade i skala 1:10, bilar och kärror finnas i samma skala. För varje enhet finnes en masonitebricka med miniaturmodeller. En plansch med förteckning över enhetens innehåll finnes även.



SJVKISTA 4

Instr. o. Läkemedel 2



Efter olika fallenhet kan således envar välja det lämpligaste åskådningsmaterielet för inlärande av innehållet i stort i respektive enheter. Lastning av enhetens innehåll kan även tränas med dessa miniatyrer av bilar och materiel. Å ena bilden visas modellerna till den kirurgiska plutonens materiel (enhet 13). Säkert kan den sjukvårdsutbildade känna igen en del av enhetens detaljer. De övriga bilderna visa en interiör och en detalj av ett skåp, med exempel på hur materielen är upplagd.

Lektionssalarna ha nu varit i bruk i snart ett år, varför ett omdöme om deras ändamålsenlighet kan fällas. Utbildningsbefälet har undantagslöst uttalat tillfredsställelse över anordningarna. Undervisningen har givit snabbare och framförallt bättre resultat. Utbildningen i sjukvårdsmaterieltjänst, som förut varit oerhört tidsödande och besvärlig, har nu väsentligt underlättats och blivit betydligt mera intressant. Då lektionssa-

larna äro tillgängliga hela dagen kan befälet på ett effektivt sätt förbereda sina lektioner. Denna möjlighet har i stor utsträckning använts. Ur ekonomisk synpunkt kan framhållas, att endast ett minimum av materiel förkommit.

I och med tillkomsten av dessa lektionssalar har en sedan länge föreliggande önskan uppfyllts. Som ovan nämnts syns anordningarna i lektionssalarna vara ändamålsenliga. Detta beror på, att utbildningsbefälet i alla grader ägnat planeringen sitt stora intresse, varigenom olika synpunkter kommit fram. Enligt artikelförfattarens mening finnes emellertid alltför jämt rum för förbättringar och kompletteringar. Det är sålunda en förhoppning, att intresse och tid även i framtiden skall finnas i sådan utsträckning, att lektionssalarna icke skola anses definitivt färdiga.

W. LJUNGGREN.

Kamratföreningens styrelse m. m.
(enligt sammanträde den 27/12 1947)

Ordförande: Översten J. G. T. Unge.
Vice ordförande: Överstelöjtnanten S. B. Beckman.

Sekreterare: Fanjunkaren G. P. Bäck
Skattemästare: Förvaltaren A. W. Ljunggren.

1. klubbmästare: Kaptenen G. A. A. Almén.

2. klubbmästaren: Fanjunkaren F. J. Bladh (utom styrelsen).

Suppleant: Löjtnanten O. A. Broman.

Övriga ledamöter av styrelsen:

Kaptenen G. L. Alm, Trädgårdsmästaren A. Andersson, Skövde Frisurmästaren C. Kolming, Göteborg, Grosshandlare J. Larsson, Kvänum, och Målarmästare G. Jansson, Igeltorp.

I verkställande utskottet ingå:

Överstelöjtnanten Beckman, Kaptenen Almén och Förvaltaren Ljunggren.

Revisorer:

Fanjunkarna O. A. Gustafsson och E. Wilsson, och suppleanter för dessa Kaptenen E. Östlund och Maskinisten G. Tapper.

Lindbergs Bilskola

Wallgrens gata 23, SKÖVDE.

Tel. 1125 (säkrast kl. 11,30—12,30, 17—18)

Effektiv undervisning i körning och teori, Riklig åskådningsmateriel. Egenhändigt utarbetad körkortsbok Biluthyrning.

Skövde Express Storg. 10

Innehavare: HUGO NORDGREN.

Repr. för Freys Express, Sthlm.

Verkställe: flyttningar, emballering och packningar. Magasinering av möbler, Transporter med 4½-tonns möbelbil under garanti, snabbt och billigt.

OBS! packmästare med 25 års praktik.

— Tel. 437 —

Familjefesterna

och festmiddagarna bli alltid glada och lyckade, med god mat och uppmärksam betjäning, om de ordnas på

RESTAURANT WIMA

Kungsg. 9, Lindblom, Tel. 1818.

Obs. Ny inneh. fr. o. m. 15/12.

Öl och Vinrättigheter.

Från Göteborgsfronten



Kungl Göta trängkårs kamratförening i Göteborg anordnade på fredsdagen, söndagen den 4. maj 1947, en kamratföreningarnas dag, som Skövdeföreningen med överste Unge i spetsen hedrade med sin närvaro.

Kl 10 på förmiddagen samlades vi omkring Kampanillen vid Sjöfartsmuseet, där hemvärnets musikkår under ledning av musikdirektör Bror Lundström inledde dagens program. Kyrkoherde Alb. Rosengren höll en kort betraktelse över de under de båda senaste krigen i fosterlandets tjänst förolyckade sjömännen, av vilka endast en liten del fått sina namn ristade på Kampanillens stentavlor. Överste Unge talade och erinrade därvid om hur svårt det är att uppnå den varaktiga freden. Han ansåg att det gällde för alla folk att medverka till att förskona mänskligheten från ännu ett krigsfasor. Kanske även kamratföreningarna i någon mån kunde bidra här till. Efter sitt tal nedlade överste Unge en lagerkrans med blåvita band, som en hyllning till de bortgångna.

Efter denna högtidlighet ställdes färden i bussar till KA 4. Där mötogs vi av överste Callerström, varvid vår kamratförening genom överste Unge överlämnade ett vandringspris. Kaffe med dopp serverades senare i regementets eleganta marke-

tenteri och matsal, varefter vi med trupptransportfärja överskeppades till Gamla Älvsborgsön. Där mötogs vi uppe på fästningens vallar av vår ordförande, Bertil Nilsson. Som ciceron hade vi nöjet ha själve riksfästningsbyggmästaren Tell, som ledde oss runt om på vallarna och avslutade sin demonstration i själva tornet, där den gamla vackert inredda fästningskyrkan är belägen. Sedan vi återkommit till KA 4 ägde diverse föreläsningar rum, varefter middag serverades. Avsikten var att vi efter återkomsten till staden skulle göra en rundtur i hamnen med "Paddan". Maskineriet vägrade emellertid att fungera, så någon sjötur blev det ej den gången.

Dagens avslutades med supé och dans efter Nisses kapell på Hantverkets Restaurant. Överste Unge var förhindrad att stanna kvar, men major Appellofft, kapten Buchholtz och förvaltare Larsson m fl hade vi nöjet att se som våra gäster.

När klockan slog 10 skildes vi åt, och så var denna 12-timmarsdag ett angenämt minne blott, väl värt att lägga till våra övriga.

E. Strandberg.

**BLIV MEDLEM I
KAMRATFÖRENINGEN**

NYTT från Göta trängkår

Kungl Maj:t har utnämnt till major vid trängen kaptenen Haselrot (1/10 1947)

till major vid underhållstrupperna kaptenen Wärnsund (1/7 1948),

till major vid generalstabskåren major Wärnsund (1/10 1948),

till kapten vid trängen löjtnanterna Belfrage och Landin (1/1 1948),

till kapten vid underhållstrupperna kaptenen vid generalstabskåren Melin (1/10 1948) samt löjtnant Engström (1/8 1948),

till kapten i underhållstrupperna löjtnanten Diurhuus-Gundersen (1/8 1948),

till löjtnanter vid trängen fänrikarna Dahl och Melin (1/9 1947).

Kungl Maj:t har förordnat till major vid underhållstrupperna kaptenen Melin (1/10 1948).

Chefen för armén har fr o m 29/8 1947 förordnat

till fänriker vid trängen officersaspiranterna Jundin och Rudholm.

Inspektören för underhållstrupperna har fr o m 1/9 1947 förordnat

till sergeanter vid trängen furirerna Axelsson, Lagerstedt, Hernebrand, Wikström och Andersson,

till sergeant i trängen furiren Rohdin.

PLACERINGAR

Fr o m 1/10 1947: major Appellofft vid T 4, kapten Alm vid T 2, löjtnant Diurhuus-Gundersen vid T 4,

löjtnant Melin vid T 2 N, sergeant Hernebrand vid T 2, samt kaptenen vid intendenturkåren Almén

såsom regementsintendent vid T 2.

Fr o m 1/4 1948: löjtnant Henning vid T 2 N, samt löjtnanterna Nilsson och Ranerås vid T 2.

Fr o m 1/7 1948: fanjunkare Thyron vid I 17.

Fr o m 1/10 1948: kapten Melin såsom chef för T 2 N, kapten Stahre vid T 2, sergeant Lagerstedt såsom sjukvårdsunderofficer vid I 15

samt styckjunkare Hall såsom kassachef vid T 2.

KOMMENDERINGAR

Major Fischer har beordrats växel-tjänstgöra vid I 17 5/7—4/8 och 1/10—31/10 1948.

Kapten Lexander har genomgått stridsskola vid Infanteriskjutskolan 7/7—7/8 1948.

Kaptenerna Schyllander och Frih Funck skola tjänstgöra såsom lärare vid arméns underhållsskola tiden 16/8—18/9 1948.

Kapten Fischer har beordrats som elev vid Krigshögskolan 1948—1950.

Forts. på sid 10.

En presentation av T 2 N

Den som ej besökt T 2 N har nog någon gång undrat hur detta trängdetachment ser ut. En presentation kan därför vara på sin plats.

T 2 N har varit "i gång" sedan april 1945. Det är således den fjärde årsklassen värnpliktiga, som nu får sin fostran här. Etablissemang har s. a. s. hunnit "mogna". Det är stor skillnad på det knappt iordningställda, leriga kasernområdet av år 1945 och det utan självförhåvelse välpyntade och blomstersmyckade område, som möter ens blickar nu.

T 2 N uttydes Göta trängkårskompani i Nora och är sålunda en underavdelning av denna kår. I fråga om förvaltningstjänsten intar dock T 2 N en särställning, då det i vissa fall bl. a. beträffande intendenturtjänst, sorterar under I 3 i Örebro. Kompaniet är ej blott ett utbildningsförband, utan är även sammankopplat med en mobiliseringscentral. Att det hamnat just i Nora beror väl därpå, att kompaniet skulle förläggas inom V. militärområdet, som ej hade något trängförband, och vidare att Nora stad ställde sig välvilligt till företaget och kunde upplåta lämplig mark.

T 2 N område ligger ungefär 1 km. från stadens centrum. Den bebyggda delen är belägen mellan stora landsvägen Nora—Gyttorp och en bättre enskild väg, som i stort sett går parallellt med landsvägen.

Området är huvudsakligen bevuxet med barrskog. Man har sparat skogen så mycket som möjligt och tagit hänsyn till bästa möjliga skydd mot insyn både beträffande byggnader och vägar. Norr om nämnda landsväg utbreder sig ett rymligt övningsfält, som längre i nordlig riktning får sin naturliga begränsning av Hagby-ån. I sydlig riktning ligger ett skogsområde, som äges av Nora stad, och staden har inga förbehåll ifråga om övningar inom detta område.

Staden har överlåtit markområdet till kronan. Men vi befinna oss i Bergslagen, och där är det viktigt att hålla



Entrén till T 2 N med vaktlokalen.

reda på vem som äger berget under jordytan. Inom kasernens hank och stör finns det flera vattenfyllda gruvöppningar, som lär vara hundratals meter djupa. I detta sammanhang kan nämnas, att en ry gruvöppning upptagits ett tiotal meter utanför T 2 N:s område. De skärterna komma därvid att gå under T 2 N. Detta kan föra med sig, att de gamla vattenfyllda gruvöppningar så småningom blir torrlagda. Idealiska skyddsrum mot atombomber!

De flesta byggnader inom T 2 N äro utförda av trävirke och rödmålade. Kasernerna äro tre till antalet. De rymma vardera: 8 logement, 2 furirum, 2 putsrum (dels för vapen och dels för skodonsvård), tvättrum, terkrum och vind. I varje logement bo omkring 10 man. På så vis blir det lämpligt att förlägga två plutoner i varje kasern. Central värmearläggning finnes och varje kasern har tillgång till varmt vatten.

I kanslihuset äro inrymda expeditioner, officers- och underofficersmäss, duschar och omklädningsrum samt fyra enrumslägenheter för ogifta officerare och underofficerare. Mässarna ha ett ganska blygsamt format, men de äro placerade så att de vid behov kunna sammanslås. Till desamma hör även en liten trädgårdsanläggning.

I sjukhuset finns, förutom sjuksalar, vänt- och omklädningsrum m. m., även bostäder för sjuksköterska och ekonomipersonal.

Varmgaraget, som även rymmer motorverkstad, är byggt av gasbetong. Arbete pågår just nu med ännu en garagebyggnad, som kommer att öka den ursprungliga kapaciteten till det dubbla. Författaren får i detta sammanhang en hädisk tanke. Tänk om man i stället byggt den planerade och välbehövliga, men ännu obefintliga gymnastikbyggnaden.

I stallet finns utrymme för ett 10-tal hästar. För tillfället är T 2 N tilldelat 7 drag- och 4 ridhästar.



Sjukhuset.

Matsal och marketenteri äro ljusa och trivsamma. Den förra utnyttjas även som samlingssal, men rymmer knappt nuvarande personalstyrka på en gång. I marketenteriet äro bibliotek och lärum beäigna — kasernerna sakna dagrum. Köket är modernt inrett med bl. a. förnämliga kylanordningar. Under köket ligger värmecentralen.

I en gammal byggnad, som fanns redan före kronans bebyggelse, äro inrymda skomakeri-, snickeri-, skrädderi- och cykelverkstäder. Övningsmaterieförråd är likaledes ordnat i en äldre byggnad. I två förläggingsbaracker finns dels en permanent materiellektionssal, dels en vanlig lektionssal. Staket saknas kring området. Märkligt nog har detta faktum givit endast goda erfarenheter. Bl. a. spiller man ingen onödig tid på marsch till och från övningar genom att behöva taga omvägar om någon grindöppning utan kan nu gå praktiskt taget raka vägen till övningsplatsen. Tack vare T 2 N:s avskilda läge har man trots avsaknaden av staket ej heller besvärats av obehöriga. Ifråga om "bondning" tror jag ej staket inverkar minskande på frekvensen. Kanske snarare tvärtom.

Central radioanläggning är inmonterad i kanslihus, kaserner och matinrättning. En högtalare finnes utomhus.



Baksidan av officers- och underofficersmässarna med trädgårdsanläggningar.



Kasernområdet från värmecentralens skorsten. I förgrunden matinrättningen och i bakgrunden till vänster kanslihuset.

Vid T 2 N utbildas för närvarande endast värnpliktiga i sjukvårdstjänst. Förbandet är ordnat på två kompanier: 5. komp. (nummerordningen hänför sig till T 2) utbildar värnpliktiga tilldelade tränstrupperna samt rekryt- och plutonchefskola för värnpliktiga läkare grp 4. 7. komp. utbildar värnpliktiga ur andra truppslag inom V. milo, uttagna till sjukvårdstjänst. Personalstyrkan 1/7 1947 var omkring 270 man; därunder 5 officerare och 5 underofficerare (förutom arvodesanställda tygunderofficerare och förrådsunderofficer).

Övningsterrängen får betraktas som mycket god. Detta gäller ej blott terrängen i kasernens närhet utan i än högre grad möjligheterna till terrängval vid övningar utom förläggingsområdet. Nora ligger vid nordändan av Kilsbergen, som i norr avgränsar Närkeslätten. (Enligt Turistföreningens årsbok går "norrlandsgränsen" vid Kilsbergen). I 3 har ofta övningar i denna terräng, och T 2 N har haft samövningar med detta regemente. Om möjligt ännu gynnsammare terräng finns norr ut. Här gick i februari föregående år V. militärområdets vinterfälttjänstövningar av stapeln. Typisk bergslagsterräng med gruvor, hyttor (masugnar), sjöar och skogar träffar man på här. Därtill kan nämnas att välvilligare befolkning får man leta efter.

I fråga om skjututbildning äger T 2 N en korthållsbana med maximiavstånd 50 m. Någon egen skjutbana för längre avstånd äger ej förbandet. Stadens skjutbana har endast 6 ställ och därför utföres i regel skjutning på längre avstånd i Lindesberg, som har en utmärkt bana med 12 tavelställ. (Avstånd Nora—Lindesberg 12 km.). Fältskjutningsterräng förhyres av en lantbrukare 2 km. från kasern.

T 2 N har ännu ingen egen läkare. Denna befattning upprätthålles av värnpliktig läkarpersonal, som fullgör facktjänstgöring, och ombyte sker i regel varje månad. Detta är givetvis en nackdel, bl. a. med hänsyn till den omfattande undervisning, som läkaren har. Däremot är en instruktionsskoterska placerad vid förbandet.



Interiör av matsalen.

Kasern är granne till stadens idrottsplats, och denna får användas så gott som obegränsat. Sommartid äger även gymnastik rum på idrottsplatsen och vintertid hyres stadens gymnastiksal vissa timmar. Då denna emellertid är mycket upptagen, hoppas vi snart få egen dylik. Bastu saknas likaledes inom kasern, och därvid är T 2 N hänvisat till stadens badhus. Däremot finnes sommartid egen badplats belägen 1 km. från kasern.

Man kan utan överdrift påstå, att T 2 N redan knutits fast samman med staden. Invånarna ha de bästa vitsord att giva om de värnpliktigas uppträdande. De nyinryckta rekryterna ha varje år blivit inbjudna till samkväm av någon av stadens ungdomsorganisationer. T 2 N har även ärligen ordnat kompaniets dag och ett flertal kompaniaftnar, där stadens invånare fått deltaga. Den 4. juni 1947 var det fest på T 2 N i samband med att fana överlämnades till förbandet. Därvid voro ett femtiotal personer inbjudna. Själva den högtidliga akten ägde rum på stadens torg med talrik anslutning från invånarna. Här kan tilläggas att överläroren i Nora bergslagsförsamling är personalvårdsassistent och stadens komminister militärpastor vid T 2 N. Anknutna till förbandet äro vidare stadsläkare, distriktsveterinär och en tandläkare. En överingenjör vid en av stadens industrier skänkte i föl ett vandringspris till T 2 N, att användas som segertecken vid fält-

övlan mellan kompanierna. Även affärsmän i staden har visat sitt intresse för utbildningen genom att ställa priser till förfogande. En välvillig press åtnjuter vidare kompaniet av stadens tidning, som ofta har blänkare om förbandet.

T 2 N:s isolerade läge kan givetvis ur utbildningssynpunkt innebära en stor fara och, för att citera en f. d. instruktionsköterska, kan "idyllen komma att stå en upp i halsen". Vid all mänsklig verksamhet, ej minst vid utbildning för krigets värv, måste emellertid resultatet bli bättre om arbetsglädje finnes. Vid T 2 N finns goda förutsättningar för dylik, då utbildningen kan ske utan mycket av den jäkt, oro och "ryckningar", som ofta belastar utbildningen vid större förband.

T. Bodemark.

Alla
Götaträngare

böra klippa sig i

WALTERS
FRISÉRSALONG

Mariestadsvägen 11 (mitt emot T 2)

F. R. BERGGREN

Specialaffär i

TOBAKSVAROR

Kungsg. 9 SKÖVDE Tel. 220

Gott KAFFE och
goda SMÖRGÅSAR

får Ni på

CAFÉ KOPPEN

A. E. BOLINDERS

Rak- och Frisørsalong

REKOMMENDERAS

*

Kyrkogatan 15 — SKÖVDE

Tel. 569

Lilla Mörke
Handelsträdgård

— ASSAR ANDERSSON —

rekommenderas vid inköp av
blommor, kransar, träd-
gårds- o. grönsaker m. m.

TELEFONER: Trädgården, Lilla Mörke, nr 328
Blomsterhandeln, Kungsg. 11, nr 217

CYKEL-
CENTRALEN

K.-G. Jansson

Torgg. 5 SKÖVDE Tel. 152

Specialaffär för

CYKLAR, REPARATIONER
och TILLBEHÖR

Stoet ueval i
Hattar och Mössor

för

Damer, Herrar och Barn.

Firma G. PETERSSON

HERTIG JOHANS GATA 15

DÖDSFALL



Fanjunkaren **S. J. W. ULLSTRÖM** avled den 3. aug. 1947.

Han var född i Örgryte församling i Göteborgs och Bohus län, kom i tjänst vid Kungl Göta trängkår 1911, blev sergant 1920 och fanjunkare 1932.

Ullström var en soldat av gamla skolan, som med fast hand och aldrig svikande humor förde ett effektivt befäl över sin trupp. Många äro de gamla trängkompanister som lärt rida och köra under Ullströms ledning.

Efter inträdet i reserven år 1941 blev Ullström tygunderofficer vid kåren, vilken befattning han även innehade då han så hastigt rycktes bort.



Löjtnanten i armén **C. E. HAMMAR** avled den 23. september 1947.

Hammar, som var född i Skallmeja församling i Skaraborgs län den 25. maj 1882, kom i krigstjänst som volontär vid Kungl Göta trängbataljon

1900, blev sergeant 1911, fanjunkare 1922 och utnämndes till löjtnant i armén 1932.

Han tillhörde en gammal militärsläkt och var son till "Axvallakommandanten" sergeanten Hammar. Han var en utomordentligt duktig och pliktrogen militär, som genom sitt lugn och sin rättrådighet vann allas aktning.

Redan 1917 placerades Hammar såsom biträde hos regementsintendenten. Samma befattning innehade han vid sin död. I trettio år skötte han på ett synnerligen förtjänstfullt sätt denna ansvarsfulla befattning.

Inom kamratföreningen var Hammar verksam som styrelseledamot ända sedan den bildades och nedlade ett gagnarikt och oegennyttigt arbete för föreningen.

Sergeanten vid trängen **F. BENGTS-SON** avled den 6. oktober 1947.

Han föddes den 30. juli 1919 i Asige församling i Hallands län, blev volontär vid Kungl Göta trängkår 1936 och utnämndes efter genomgångna skolor till sergeant 1944.

1944—1945 var Bengtsson elev vid Ridskolan på Strömsholm och råkade under hinderridning ut för en svår olycka, vars sviter han aldrig hämtade sig ifrån.

Endast 28 år gammal gick han bort.

Löjtnanten vid trängen **S. A. HENNING** förolyckades vid en motorcykelolycka den 15. maj 1948.

Henning föddes i Falun den 1. juni 1913. Efter avlagd studentexamen blev han officersaspirant vid trängtrupperna 1935, fänrik vid trängen 1938 och löjtnant 1940.

Stor blev bestörtningen bland kamraterna vid Kungl Göta trängkår då vi på pingstaftonen fingo det sorgliga budskapet att den gode vännen och kamraten Seved Henning icke längre fanns bland oss.

Nytt från Göta trängkår

Frots. från sid. 6.

Kapten Landin skall genomgå tygofficerskurs vid Tygförvaltningskolan 1948—1950.

Löjtnanterna Nilsson, Svensson och Ranerås äro beordrade såsom elever i den till arméns underhållsskola förlagda trängofficersskolan 1948—1949.

Löjtnant Dahl genomgår signalofficerskurs vid Signalkolan 15/3—11/9 1948.



Fanjunkaren i trängens reserv, polisöverkonstapeln **TAGE STENSTRÖM** avled hastigt den 19. maj 1948.

Stenström föddes den 29. september 1903 i Norra Fågelås församling i Skaraborgs län, blev volontär vid Kungl Göta trängkår år 1920, utnämndes till sergeant i trängens reserv 1934 och till fanjunkare 1941.

Han lämnade den aktiva tjänsten 1929 och vann anställning vid polis-kåren i Stockholm där han befordrades till överkonstapel.

Inom kåren gjorde sig Stenström känd som en utomordentligt duktig och pliktrogen militär.

Meddelandet om vännen Tages hastiga bortgång väckte inom kåren den största förstämning.

Sergeant Hjerthén genomgår motorunderofficerskurs vid Motorskolan 1/7—27/11 1948.

Sergeant Andersson är beordrad såsom elev vid Krigsskolans officerskurs 1948—1949.

Furir 121-9-46 Nilsson är beordrad som elev vid Ridskolan 1948—1949 och furir 191-9-47 Andersson vid Hundskolan 6/7—10/9 1948.

Följande furirer ha beordrats såsom elever i underofficerskursen vid Arméns underofficersskola 1948—1949, nämligen 8009-3-38 Sandin, 240-32-40 Carlström, 354-70-39 Garö, 137-9-44 Johansson, 60-9-44 Pettersson, 132-9-46 Claeson och 994-15-44 Svensson.

Följande furirer ha beordrats såsom elever vid Försvarets läroverk 1948—1949, nämligen 138-9-44 Johansson, 83-9-44 Breittfeld, 68-9-45 Hägg, 70-9-44 Karlsson, 53-9-44 Nilsson, 128-9-46 Dahlberg, 105-9-46 Otterberg, 124-9-46 Järverud, 725-9-42 Nilsson och 101-9-46 Gabrielsson.

IDROTT

Volvo stafetten,

den årligen återkommande tävlingen i Volvos regi, ägde i år rum den 21. maj med start och mål på Ranbergsvallen på Hisingen. Tävlingen var som vanligt indelad i tre klasser, en elit-, en militär- och en korporationsklass. De åtta sträckorna varierade mellan 400 och 1,500 m.

I militärklassen, där 10 lag ställde upp, deltog ett lag ur T 2 bestående av furirer samt elever ur plutonchefsskolan i biltjänst.

T 2-laget segrade i sin klass och blev dessutom trea i hela tävlingen. En utmärkt prestation.

Ett vackert lagpris samt Ny Tids plakett till varje man blev segrarnas välförtjänta belöning.

SKYTTE

Pistolskytteförbundets skjutning på hemortens banor

anordnades i år den 22. maj. För kårens del ägde skjutningen rum på korthållsbanan, där 22 skyttar tävlade. Bäst bland dessa blev löjtnant B. Lundberg med 160 poäng av de 180 möjliga.

De uppnådda resultaten måste även i övrigt betecknas som goda då hälften av skyttarna överskred 150 poäng.

Den slutliga prislistan har ännu icke kommit kåren tillhanda, varför vi ha anledning återkomma till denna tävling i ett kommande nummer.

Skaraborgs skytteförbund anordnade den 25. april i Karlsborg mästerskap i fältskjutning med gevär. 6 skott skötes på var och en av de 7 stationerna.

T 2-representationen var som vanligt stor.

Mästerskytt blev sergeant Persson T 2 med 42 träffar av de 42 möjliga. Tvåan hade 40 och trean 37 träffar, vilket säger tillräckligt om segrarens prestation. Bland de 10 bästa placerade sig även överfurir Blomster med 34 träffar.

Armémästerskapen i skjutning med gevär, kulsprutepistol och pistol anordnades i år av I 20 i Umeå den 14-15 augusti.

Som representanter för kåren sändes de garvade skyttarna löjtnant Lundberg, sergeant Persson, överfurir Nilsson och furir Jonsson.

Den frivilliga befälsutbildningsrörelsen

En orientering

I arméns krigsorganisation utgöres befälet till stor del av värnpliktiga. Arméns krigsduglighet är därför i hög grad beroende av det värnpliktiga befälets kvalitet, och det är av stor betydelse att detta befäl under hela sin värnpliktstid vidmakthåller och förbättrar såväl sina befälssegenskaper som sin fysiska spänst. Möjlighet härtill föreligger genom att utöver de i värnpliktslagen stadgade repetitions- och efterutbildningsövningarna deltaga i den frivilliga befälsutbildningsrörelsen.

Av varje årsklass värnpliktiga erhåller omkring en tredjedel befälsutbildning, varav c:a 3 proc utbildas till värnpliktiga officerare och c:a 5 proc till värnpliktiga underofficerare. Enär efter första tjänstgöringen den 1. repetitionsövningen fullgöres senast tredje året, den 2. repetitionsövningen senast åttonde året och efterutbildningsövningen senast adertonde året efter inskrivningsåret, kommer under långa perioder den värnpliktige att vara "fri" från obligatorisk tjänstgöring. Då erfarenheten har visat, att befälsförmågan snabbt avtar, om den icke underhålles, återstår för den värnpliktige, som önskar bibehålla sina militära kunskaper och sin befälsförmåga, att ansluta sig till den frivilliga utbildningen. Statsmakterna ha genom att lita till friviligheten undvikit ett ökat antal repetitionsövningar (befälsöv-

ningar) för värnpliktigt befäl och bereder de värnpliktiga möjligheten att i stället frivilligt vidmakthålla sin förmåga och erforderlig spänst genom utbildning på fritid och i hemorten vid kortare kurser utan att detta alltför mycket behöver störa den civila gärningen. Den frivilliga befälsutbildningen är även billig i förhållande till den obligatoriska och är således förmånlig för staten, något som i sin tur kommer skattebetalarna till godo.

Den frivilliga befälsutbildningen är sammankopplad med bestämmelserna för erhållande av förordnande såsom värnpliktigt befäl (arméns förordnandeföreskrifter). En värnpliktig, som genom sin utbildning erhållit förordnande som värnpliktig officer, underofficer eller underbefäl bibehåller detta sitt förordnande i 4 år. Den, som under dessa 4 år (förordnandeperioden) icke fullgjort obligatorisk eller frivillig tjänstgöring i 30 dagar eller genomgått frivillig repetitionskurs, meriterar sig icke för förnyat förordnande i graden utan sjunker i befälsänseende en grad för varje 4-årsperiod. Befordran till högre grad kan ske efter genomgående av frivillig befördringskurs.

Centralförbundet för befälsutbildning (CFB) handhar i samråd och samverkan med de militära myndigheterna den frivilliga befälsutbildningen. CFB består f n av 27 befälsutbildningsförbund i huvudsak sammanfallande med försvarsområdena samt c:a 300 befälsutbildningsföreningar.

Verksamheten omfattar i huvudsak:

Tyvärr ha vi icke hunnit få med resultaten i detta nummer, men vi ha en känsla av att vi blir tvungna återkomma till denna tävling.

E. MONTELEONES Efr., A. Jahnsson KONDITORI och CAFÉ

Tel.

16

161

Hörnet av Kungs- o. Rådhusgatorna

REKOMMENDERA S.

Bästa varor.

Billigaste priser.

Tel.

16

161

Repetitionskurser (Rep K) för vidmakthållande av befälsförmågan och därmed kompetens för förnyat förordnande i graden. Rep K omfattar två omgångar (a och b) på vardera 60 tim (10 dagar) för underbefäl och 72 tim (12 dagar) för underofficerare och officerare.

Befordringskurser (BK) för erhållande av befördran. BK omfattar omgångar på för menig sammanlagt 30 dagar (vicekorpralskurs) för korprals- och furirskurserna sammanlagt 42 dagar. BK till uoff- och offgraderna på liknande sätt i omgångar på tillsammans 42 dagar. Dock fordras för erhållande av fanjunkare- och kaptensförordnande ytterligare 30 dagar efter genomgångna kurser.

Såväl Rep K som BK bedrivs i form av fritidsutbildning (företrädesvis vinterhalvåret på kvällar och söndagar) och lägerutbildning (vanligen under sommarhalvåret i övningsläger under i allmänhet 12 dagar).

Specialkurser anordnas i exempelvis truppföring, skjutning, handhavande av nya vapen o s v (fullgöres alltid i form av fritidsutbildning).

Den frivilliga befälsutbildningen ger det värnpliktiga befälet många förmåner förutom underhållet och utökandet av den militära befälsförmågan:

Fri inkvartering, utrustning, förplägnad, fria resor och kostnadsfri utbildning.

Ekonomisk gottgörelse i form av deglön å kr. 6:—.

Ekonomiskt stöd, alltefter föreliggande möjligheter, lämnas av den befälsutbildningsförening vederbörande tillhör.

Bibehållandet av den fysiska spänsten, vilket för den enskilde kan vara av värde även i hans civila arbete.

God och nyttig fritidssysselsättning — en trevlig hobby.

Gott kamratskap och trevligt föreningsliv.

Bättre villkor vid såväl freds- som krigstjänstgöring.

Tillfredsställelse över gjorda insatser för egen del och för det mål den frivilliga befälsutbildningsrörelsen arbetar för: ett kvalitativt högststående befäl.

Närmare upplysningar kunna erhållas vid T 2 utbildningsavdelning eller vid det befälsutbildningsförbund (-förening), som man på grund av sin hemort kommer att tillhöra.

Bliv medlem i hemortens befälsutbildningsförening!

Vid T 2 har innevarande sommar planlagts en lägerkurs vid Gummerstad (väster Mariestad), till vilken anmäls 22 elever, från fänrikar till korpraler, vilka låta denna lägerutbildning utgöra ett led i befordrings- eller repetitionskurs. Undertecknad, som även föregående år hade glädjen att vara chef för en liknande lägerkurs, kunde med tillfredsställelse konstatera det stora intresse för tjänsten, som eleverna (18 st) lade i dagen och som gjorde att de 14 dagarna vid Väneren medförde ett gott utbildningsresultat. En god anda och ett gott kamratskap var rådande, många vänskapsband knötes och betecknande är att nästan alla från föregående år återkommit till sommarens lägerkurs.

R. KRISTLER.

CYKELTJÄNST

Mariestadvägen 5.

utför reparationer, renoveringar samt brämm. och handlackering. Reservdelar i lager.

Järnvägs-Hotellet

Första klass hotell o. restaurant. Trädgårdsservering - Musik dagligen
Namnanrop: Järnvägshotellet
Urban Kristensson

Hedströms

KUNGL. HOVPOTOGRAF

SKÖVDE

Hertig Johansg. 14 — Tel. 1960

Vänd Eder med förtroende till oss när det gäller

CYKLAR

Försäljning av nya och begagnade

OLLES CYKEL- och SPORTAFFÄR

Lars Olofsgatan 1.

HOTELL GILLET - Skövde

Rekommenderas

Propra resanderum o. goda bäddar till billiga priser. Tel. 2470.

A. VESTERBERGS

Herrfrisørsalong

Hertig Johansg. 12 SKÖVDE
REKOMMENDERAS Tel. 672

GYNNA DENNA TIDNINGS
ANNONSÖRER!

BLIV MEDLEM I KAMRAT-
FÖRENINGEN!

Trä förgår — Tegel består!

Tag som regel — Bygg med tegel.

Telefon Skövde 873 **TEGELKONTORET** Telefon Skövde 873
SKARABORGS LÄNS TEGELFÖRSÄLJNINGSFÖRENING